[1]गरः, गलः, [2]उद्गारः[A]-निगारः, निगालः, जिगरिषः-जिगलिषः, जेगिरः-जेगिलः ;

गरितुम्-गरीतुम्, गलितुम्-गलीतुम्, गारयितुम्-गालयितुम्, जिगरिषितुम्-जिगलिषितुम्, जेगिरितुम्-जेगिलितुम् ;

[3]गीर्णः, गारणा-गालना, जिगरिषा-जिगलिषा, जेगिरा-जेगिला ;

निगरणम्-[4]गिरणम्-निगलनम्, गारणम्-गालनम्, जिगरिषणम्-जिगलिषणम्; जेगिरणम्-जेगिलनम् ;

गीर्त्वा, गारयित्वा-गालयित्वा, जिगरिषित्वा-जिगलिषित्वा, जेगिरित्वा-जेगिलित्वा ;

संगीर्य, संगार्य-संगाल्य, सञ्जिगरिष्य-सञ्जिगलिष्य, सञ्जेगिर्य ;

गारम् २,	गारम् २,	जिगरिषम् २,	जेगिरम् २,
गालम् २,	गालम् २,	जिगलिषम् २,	जेगिलम् २,
गीर्त्वा २,	गारयित्वा २,	जिगरिषित्वा २,	जेगिरित्वा २,
	गालयित्वा २,	जिगलिषित्वा २,	जेगिलित्वा २ ;

[5]गुरुः ;

(428) "गॄ शब्दे" (IX-क्र्यादिः-1498. अक. सेट्. पर.)

प्वादिः ल्वादिश्च ।

'ज्ञाने गारयते, गिरेन्निगरणे, शब्दे गृणाति त्वयम्
युक्तं, ग्रो गरतीति सेकविषये ह्रस्वान्तधातोः शपि ।' (श्लो. 33) इति देवः ।

---

1. 'ऋदोरप्' (3-3-57) इति भावेऽप् ।
2. 'उन्न्योर्ग्रः' (3-3-29) इति घञ् । अबपवादः । उद्गारः=वीच्यादिभिः समुद्रस्योद्रेकः । 'उद्गारः=अतिप्रवृत्तो ध्वनिः' इति प्र. कौमुदीव्याख्यायाम् । निगारः देवदत्तस्य । भक्षणमित्यर्थः ।
3. 'ऋल्वादिभ्यः क्तिन्निष्ठावद् वाच्यः' (वा. 8-2-44) इति क्तिनस्तकारस्य नत्वे इत्वरपरत्वदीर्घेषु णत्वम् ।
4. 'ठु वम उद्गिरणे' इति धातुपाठे निर्देशात् क्विबति प्रत्यये परतः विहितम् इत्वम् ल्युट्यपीष्टमिति केचित् । तेन 'गिरणम्' इत्यपि साधु—इति प्रक्रियासर्वस्वे ।
5. औणादिके [द. उ. 1-109] कुप्रत्यये, उकारस्यान्तादेशे च रूपम् । गिरति=अर्थविशेषान् इति गुरुः=आचार्यः पूज्यो जनश्च ।

A. 'सदोद्गारसुगन्धीनां फलानामलमाशिताः ।
उत्कारेषु च धान्यानामनभीष्टपरिग्रहाः ॥' भ. का. 7. 38.